pühha arsti silmad ep olle ödd ja pä-
wad mo pole pöördud?

Nägib mailma rahwas minnust kurja, ja walletab üsna muido minno peale, ja tahhab mo head nimme teiste nähhes ja kuuldes mudda sisse sõtkuda: kül wi-maks wässiwad nende kurjad keled om-mast tiggedast kelepeksmissest ka ärra, ja se Israeli karjane, kes Pea kohhal wallitseb, ja kes ei tukku egga uinu maggama, woib mo digust peagi jälle ettetua, kui louna walgust.

Kaub mönni ilmalik warra minno käest ärra, mötlen: Allasti tullin ilmale, surnosärgiga pannakse mind kirsto. „Meie ep olle ühtegi ilmale to-nud, awwalik on, et meie mid-dagi ei woi mailmast ärrawia. Agga kui meil peatoidust ja ihho

kattet on, siis peame sega rah-hul ollema.“ — 1 Tim. 6, 8. Mo südda ütle römoga: „Mo lotus — Ön-nisteggija!“

Winapu.

Kunningas Tawet laulab pühhast Waimust aetud, et Jummal lasseb ar-must sedda sündida, et: „Wiin waese innimesse süddant römustab, ja temma palge rõõmsaks teeb ommast rammust.“ (L. r. 104, 15.)

Kunningas Tawet laulab sest römus-tusse jomaaiast, mis iggawenne Kun-ningas Kristus Kana pulmas weest wal-mistas, et mis sel päwal sündis imme-likkul wisil korraga ja ühhe silmapilgoga, se sünnib meie päiwil ka immelikkul kom-bel aega möda ja kolme ku sees, ja

Eesti rahwa Kalender 1856, lk. 24